

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-I.4131.42.2019.AK

URZĄD GMINY W ŁĄCKU	
WPLYNĘŁO	
Dnia	2019 -03- 18
Poz. rej.	1265
Podpis	K. Zup

Warszawa, 15 marca 2019 r.

Rada Gminy Łąck
ul. Gostynińska 2
09 – 520 Łąck

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349, 1432 i 2500)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr III/22/2019 Rady Gminy Łąck z 22 lutego 2019 r. „zmieniająca uchwałę Nr XVIII/182/2013 Rady Gminy w Łącku z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 22 lutego 2019 r. Rada Gminy Łąck podjęła uchwałę Nr III/22/2019 „zmieniająca uchwałę Nr XVIII/182/2013 Rady Gminy w Łącku z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck”.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60 i 235), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uchwała rada gminy. Jest ono formą realizacji obowiązku prowadzenia polityki przestrzennej przez samorządowe władze lokalne. Sporządzenie i uchwalenie studium jest obowiązkowe. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie tylko jest aktem określającym założenia lokalnej polityki przestrzennej, lecz także zawiera ustalenia wiążące przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz elementy regulacyjne w postaci lokalnych zasad zagospodarowania. Studium jest aktem wewnętrznie obowiązującym w gminie.

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wymaga podjęcia przez właściwą radę gminy uchwały o przystąpieniu do działań w tym zakresie. Uchwała ta wskazuje przedmiot studium: określenie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Podstawowa rola uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium polega na stworzeniu obowiązku dla organu wykonawczego podjęcia działań prowadzących do sporządzenia projektu studium i przedstawienia go radzie gminy do uchwalenia. Uchwała ta stanowi podstawę prawną do podejmowania przewidzianych ustawą czynności proceduralnych, w tym do występowania o opinie

i uzgodnienia do organów zewnętrznych, a także do podejmowania wszelkich czynności związanych z partycypacją społeczną.

Przepisy ustawy o p.z.p., w tym jej art. 9 ust. 1 i 3, dotyczący uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy pozwala na jej skonstruowanie w stosunkowo dowolny sposób – od ujęcia czysto formalnego, zawierającego wyłącznie rozstrzygnięcie o przystąpieniu do sporządzania studium, aż po możliwość określenia w tej uchwale również głównych założeń polityki przestrzennej. Niezależnie od powyższego **Studium sporządza się w granicach administracyjnych gminy**, co oznacza, iż nie można sporządzać go w sposób etapowy, z wyłączeniem niektórych obszarów znajdujących się w granicach administracyjnych danej gminy.

Organ nadzoru wskazuje, że w związku z przepisem art. 27 ustawy o p.z.p., również każda zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wymaga dokonania tego w takim samym trybie, jak sporządzenie i uchwalenie studium. Nie ma podstaw prawnych do pominięcia wymaganego trybu, bez względu na rodzaj i zakres zmian. Pominięcie, bądź niewłaściwe wykonanie którejś z czynności proceduralnych stanowi naruszenie trybu uchwalania zmiany studium i w przypadku istotnego naruszenia, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Z dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p. wynika, że rada gminy, jako organ ustawowo odpowiedzialny za uchwalenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego a następnie prawa miejscowego w zakresie planowania przestrzennego, posiada w granicach prawa samodzielność oraz swobodę decydowania o losach zainicjowanych procedur planistycznych. Rada gminy może w toku sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w miarę potrzeby dokonywać zmian co do obszaru objętego zmianą studium. Jedynym ograniczeniem, w tym zakresie, określone zostało jednakże w art. 9 ust. 3 ustawy o p.z.p., które stanowi, iż „Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy”.

Organ nadzoru wskazuje, że redakcja przepisu art. 27 ustawy o p.z.p., zgodnie z którą zmiana studium następuje w trybie, w jakim zostało ono uchwalone, oznacza jedynie konieczność odpowiedniego stosowania powołanych regulacji dotyczących trybu sporządzania studium (art. 9 – 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Odnosi się więc do trybu, a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia rady gminy (*quod vide* Z. Niewiadomski i inni „Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – Komentarz”, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2006, str. 238-239). Niewątpliwie charakter studium jako pewnego zbioru dyrektyw określających przyszłe zamierzenia w zakresie ładu przestrzennego w gminie przesądza o konieczności objęcia jego postanowieniami całego obszaru gminy. Nie wyklucza jednakże możliwości podejmowania (w dalszej perspektywie czasowej, w przypadku takiej potrzeby), uchwał intencyjnych (uchwały o przystąpieniu do zmian studium) w odniesieniu do ściśle wydzielonego fragmentu obszaru gminy, przy zastrzeżeniu, że zmiany studium dotyczące pewnych fragmentów gminy współgrają z pozostałymi w mocy ustaleniami (*pod: T. Bąkowski, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz do art. 9 ustawy, Zakamycze, 2004.*). Zmiana studium może dotyczyć więc przedmiotowo węższego zakresu, nie obejmując pełnego zakresu przedmiotowego studium. **Zmiana studium jest bowiem przykładem nowelizacji, a nie derogacji aktu prawnego i zastąpienia go całkiem nowym aktem. Oznacza to, że rada gminy modyfikuje jedynie część rozstrzygnięć w nowelizowanym akcie prawnym, pozostawiając pozostałe bez zmian.** W konsekwencji zmiana nie będzie oznaczać nowelizacji wszystkich merytorycznych treści studium, określonych przedmiotowo w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zmiana ta niejednokrotnie dotyczyć będzie również obszaru węższego od granic administracyjnych gminy. Tak więc podejmując uchwałę o przystąpieniu do

zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, rada gminy może w sytuacji, gdy wynika to z przedmiotu podejmowanej nowelizacji, wyznaczyć obszar zmiany studium węższy od granic administracyjnych gminy. Co więcej, zdaniem organu nadzoru, uchwała rady gminy o przystąpieniu do zmiany studium może również uściślić zakres przedmiotowy zmiany studium. Przedstawioną interpretację co do dopuszczalności zawężonego przedmiotowo i obszarowo projektu zmiany studium wzmacnia analiza art. 33 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Reguluje on co prawda sytuacje, w których konieczność zmiany studium następuje w wyniku zmiany ustaw, wprowadza jednak *expressis verbis* zasadę, że czynności przewidziane w art. 11 przeprowadza się jedynie w „zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian”, a więc w zakresie ograniczonym w stosunku do pełnego zakresu przedmiotowego studium.

Należy zauważyć, iż na przestrzeni lat ustawodawca w znaczący sposób zmienił wymogi dotyczące zarówno uwarunkowań, jak i kierunków rozwoju przestrzennego. Niemniej jednak, skoro wola ustawodawcy było zachowanie mocy obowiązującej dotychczas obowiązujących studiów, to oznacza to, że studium takie, pomimo tego, że nie odpowiada ono obecnie obowiązującym wymogom prawa, zachowuje swoją moc obowiązującą. Istotne jest przy tym, że ustawodawca, mimo zmiany wymogów zarówno formalnych, jak i merytorycznych, nie nałożył na gminy obowiązku dostosowania dotychczasowych aktów planistycznych do obecnego stanu prawnego. Utrzymanie w mocy takich aktów planistycznych ma jednak również swoje negatywne konsekwencje, które wynikają z koegzystencji nowych, w dużej mierze odmiennych od dotychczasowych, unormowań ustawowych i aktów planowania przestrzennego realizujących dyspozycje poprzednich regulacji. W szczególności sytuacja ta odnosi się do dokonywanych kolejnych zmian w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Organ uchwałodawczy przystępując do sporządzenia zmiany takiego studium, musi bowiem obok uwzględnienia koegzystencji „starych” i „nowych” unormowań ustawowych, uwzględniać również zasadę, że nie może być ono wprowadzane etapowo ani wybiórczo tylko na niektórych obszarach gminy. Studium jest bowiem aktem planistycznym o charakterze kompleksowym i musi odnosić się do całego obszaru gminy. Prawidłowe, z punktu widzenia obecnego porządku prawnego, zmiany uzależnione są *de facto* od zawartości merytorycznej studium będącego przedmiotem zmiany, oraz od zakresu i charakteru wprowadzonych zmian, które muszą wszak odpowiadać wymogom obecnego brzmienia ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Istotne jest przy tym, jakie zmiany zaszły również na terenie objętym samą zmianą, i to zarówno w przestrzeni, ale również w samym prawodawstwie, które odnosi się do obszaru objętego zmianą.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy organ nadzoru wskazuje, że zarówno z tytułu, treści (vide § 1), podstawy prawnej a także samej konstrukcji uchwały Nr XVIII/182/2013 Rady Gminy w Łącku wynika, iż w sposób skuteczny przystąpiono do sporządzenia nowego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łąck, które winno zostać sporządzone w granicach administracyjnych gminy.

Tymczasem Rada Gminy Łąck podejmując uchwałę Nr III/22/2019 zmieniła swoją wcześniejszą uchwałę Nr XVIII/182/2013 z 26 czerwca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck, dopuszczając sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w etapach. Powyższe wynika wprost zarówno z § 1 pkt 1 uchwały zmieniającej, w brzmieniu: „w § 1 po ust. 2 dodaje się ust. 2.1 w brzmieniu: „Dopuszcza się w I etapie określenie polityki przestrzennej w Studium dla terenów gminy z wyłączeniem działek o nr ew. (...)””, jak i z § 1 pkt 2 - „w §1 po ust. 3 dodaje się ust. 3.1 w brzmieniu: „Granice działek ewidencyjnych nie objętych Studium w I etapie wskazano na mapie ewidencyjnej w skali 1:5000 stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej uchwały””. Fakt etapowego sporządzania Studium wynika, także

z uzasadnienia uchwały zmieniającej, w brzmieniu: „Dla terenu działek wyłączonych w I etapie sporządzania Studium będzie opracowywany dokument w dalszym etapie w formie ujednocionej.”.

Skoro zatem na mocy art. 9 ust. 3 ustawy o p.z.p. Studium sporządza się w granicach administracyjnych gminy, zaś z uchwał zmieniającej, jak i zmienianej wynika, iż przystąpiono do sporządzania studium to brak tym samym możliwości etapowania uchwalania nowego Studium. Należy bowiem zauważyć, iż podjęcie uchwały w sprawie nowego Studium oznaczać będzie całkowitą derogację dotychczas obowiązującego Studium sporządzonego w trybie ustawy z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r., Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) w związku z uchwałą Nr IV/93/99 Rady Gminy Łąck z 30 listopada 1999 r.

Jeżeli zatem intencją Rady Gminy Łąck jest takie sporządzenie, a w jego następstwie uchwalenie polityki przestrzennej gminy spełniające wymogi ustawy o p.z.p. jedynie w odniesieniu do fragmentu gminy (w rozumieniu: nie w pełnych granicach administracyjnych) to jest to możliwe jedynie poprzez dokonanie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck, a więc w oparciu o przepis art. 27 ustawy o p.z.p. W takiej sytuacji dla części objętej zmianą obowiązywać będą nowe ustalenia spełniające wymogi wynikające z ustawy o p.z.p., zaś w odniesieniu do fragmentu gminy, która nie byłaby objęta taką zmianą, obowiązywałoby ustalenia studium sporządzone w trybie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Biorąc wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę organy gminy Łąck, przy ewentualnym dokonywaniu zmiany studium, związana byłaby przepisem:

- art. 9 ust. 1, 3 oraz art. 10, w związku z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- § 4, 6 i 7, w związku z § 8 rozporządzenia w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233), w brzmieniu: „§ 8.1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie objętym zmianą. 2. Projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy polegającej na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, o których mowa w art. 10 ust. 2, wykląda się do publicznego wglądu w formie ujednoczonego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany. 3. Ujednoczona forma projektu studium, o której mowa w ust. 2, stanowi załącznik do uchwały, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy”.

Uwzględniając przywołane powyżej przepisy sporządzając zmianę studium dla wybranego fragmentu gminy, organy gminy zobligowane by zostały do sporządzenia a następnie uchwalenia części:

- tekstowej zmiany studium zawierającej wyróżnienie faktycznie dokonywanych zmian, przy czym tekst ten winien zawierać zarówno uwarunkowania, jak i kierunki rozwoju przestrzennego;
- tekstowej zmiany studium w postaci uzasadnienia zawierającego objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń projektu zmiany studium;
- graficznej zmiany studium zawierającej wyróżnienie faktycznie dokonywanych zmian, przy czym część graficzna winna odnosić się zarówno do uwarunkowań, jak i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie, w związku z uchwałami Nr XVIII/182/2013 oraz Nr III/22/2019, Rada Gminy Łąck przystąpiła do sporządzania nowego Studium nie zaś do jego częściowej zmiany. Sporządzenie częściowej zmiany obecnie obowiązującego Studium musiałoby zostać poprzedzone zmianą uchwały Nr XVIII/182/2013 Rady Gminy w Łącku w zakresie:

- podstawy prawnej, tj. przywołania w podstawie prawnej art. 27 ustawy o p.z.p.;

- tytułu uchwały, tj. wskazania, iż uchwała ta została podjęta w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łąck;
- zmiany ustaleń § 1, tj. wskazania, iż uchwała ta została podjęta w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łąck; w ramach zmiany ustaleń § 1 możliwe byłoby również określenie granic poszczególnych etapów zmiany Studium.

Decydując się jednak na dokonanie zmiany Studium należy ją sporządzić z uwzględnieniem przytaczanych powyżej przepisów art. 9 ust. 1, 3 oraz art. 10, w związku z art. 27 ustawy o p.z.p. oraz przepisów § 4, 6 i 7, w związku z § 8 rozporządzenia w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Podjęcie uchwały Nr III/22/2019 z 22 lutego 2019 r. doprowadziło zatem do sytuacji, w której treść uchwały Nr XVIII/182/2013 z 26 czerwca 2013 r. jest wewnętrznie sprzeczna. Z tytułu uchwały i podstawy prawnej a także z ustaleń § 1 wynika, że gmina Łąck przystąpiła do sporządzenia nowego Studium wskazując jego zakres w granicach administracyjnych Gminy Łąck, jednocześnie zaś na mocy uchwały zmieniającej do uchwały zmienianej wprowadzono zapisy dopuszczające sporządzenie Studium w etapie I, którego granice nie zostały ustalone.

Powyższe oznacza, że przy podejmowaniu uchwały Nr III/22/2019 naruszono w sposób istotny art. 9 ust. 3 ustawy o p.z.p. **Raz jeszcze podkreślić należy, iż jeżeli intencją Rady Gminy Łąck, jest dokonanie zmiany obowiązującego Studium, to rada winna podjąć stosowną uchwałę zmieniającą tytuł, podstawę prawną, jak i samą treść uchwały Nr XVIII/182/2013 i zdecydować o wyodrębnieniu poszczególnych etapów sporządzania zmiany studium, poprzez słowny opis granic poszczególnych etapów, bądź też za pomocą załącznika graficznego.**

W odniesieniu do podstaw stwierdzenia nieważności aktów organu samorządowego przyjmuje się, że już z samego brzmienia art. 91 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym wynika, iż tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. **Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być akceptowane w demokratycznym państwie prawnym. Zalicza się do nich między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmieciak: w Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, str. 101-102).** Na powyższe wskazuje również stanowisko judykatury, w tym m.in. wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 października 2017 r. sygn. akt IV SA/Wa 837/17, w którym Sąd stwierdził: *„Za istotne naruszenie prawa uznaje się bowiem uchybienie prowadzące do takich skutków, które nie mogą zostać zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym, które wpływają na treść uchwały. Do takich uchybień należą między innymi: naruszenie przepisów prawa wyznaczających kompetencje do wydania aktu, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie nie nastąpiło.”*

Wobec ogólnie wyznaczonych wskazanymi przepisami ram prawnych i podstaw stwierdzenia nieważności aktów organów jednostek samorządu terytorialnego, wykładnia poszczególnych pojęć użytych w treści tych przepisów dokonywana jest w orzecznictwie sądów administracyjnych, przy uwzględnianiu poglądów doktryny.

Wskazana regulacja, określając kategorie wad (istotne naruszenie prawa, nieistotne naruszenie prawa), wyznacza podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały. Za nieistotne naruszenia prawa uznaje się naruszenia drobne, niedotyczące istoty zagadnienia, a zatem będą to takie naruszenia

prawa jak błąd lub nieściśłość prawna niemająca wpływu na materialną treść uchwały. **Natomiast do kategorii istotnych naruszeń należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy jak np. naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, przepisów podstawy prawnej podejmowanych uchwał,** przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z 16 września 2008 r., w sprawie sygn. akt SK 76/06 (publ. OTK-A 2008/7/121, Dz. U. z 2008 r. Nr 170, poz. 1053), wydanego na tle kontroli konstytucyjnej dotyczącej art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wyjaśnił, że: „*Działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności, zgodnie z art. 171 ust. 1 Konstytucji RP. Sprawowanie nadzoru ustrojodawca powierzył Prezesowi Rady Ministrów, wojewodom i regionalnym izbom obrachunkowym (art. 171 ust. 2 Konstytucji RP). Nadzór nad działalnością samorządu sprawowany jest według kryterium legalności.*”.

Z powyższego wynika, że Konstytucja RP poddaje nadzorowi całą działalność samorządu terytorialnego wyłącznie z punktu widzenia legalności. Oznacza to, że organ nadzoru może badać działalność jednostki samorządu tylko co do jej zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Organy nadzoru mogą zatem wkraczać w działalność samorządu tylko wówczas, gdy zostanie naruszone prawo; nie są zaś upoważnione do oceny celowości, rzetelności i gospodarności działań podejmowanych przez samorząd (Komentarz do Konstytucji RP, Małgorzata Masternak - Kubiak).

Zgodnie z zasadą praworządności, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej **mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa.** Zobowiązanie organu do działania w granicach prawa oznacza w szczególności, że organ władzy publicznej powinien przestrzegać wszelkich norm związanych z kompetencjami tego organu, przy czym nie chodzi tu tylko o prawo materialne i ustrojowe, lecz także o normy procesowe (tak: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 22 września 2006 r. w sprawie sygn. akt U 4/06, publ. Legalis numer 79197). Z punktu widzenia wszelkich regulacji procesowych istotne jest także, że z **zasady legalizmu wynika obowiązek rzetelnego wykonywania przez organy władzy publicznej powierzonych im zadań** (tak: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 czerwca 2002 r., w sprawie sygn. akt P 13/01, publ. Legalis numer 54429), przy czym w wyroku tym Trybunał stwierdził również, że zasada ta oznacza, że „*na organy władzy publicznej nałożony jest obowiązek działania na podstawie oraz w granicach prawa (art. 7 Konstytucji). Ich działania, podstawa i granice tych działań powinny być ściśle wyznaczone przez prawo. Niedopuszczalne jest zatem działanie bez podstawy prawnej - wykraczające poza te granice (por. np. wyrok TK z 14 czerwca 2000 r., P 3/00, OTK ZU nr 5/2000, poz. 138).*”.

W kontekście powyższych rozważań wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie doszło do podjęcia uchwały wprost naruszającej dyspozycję art. 9 ust. 3 ustawy o p.z.p., co oznacza istotne naruszenie prawa. Wziąwszy wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr III/22/2019 Rady Gminy Łąck z 22 lutego 2019 r. „*zmieniająca uchwałę Nr XVIII/182/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie przystąpienia do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck*”, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał

WOJEWODA MAZOWIECKI
WZ.

Sylwester Dąbrowski
I Wicewojewoda Mazowiecki